

Prezenta lucrare conține ____ pagini

**EVALUAREA NAȚIONALĂ PENTRU
ABSOLVENȚII CLASEI a VIII-a**

SIMULARE JUDEȚEANĂ

Anul școlar 2025-2026

Limba și literatura română

Numele:.....

Inițiala prenumelui tatălui:.....
Prenumele:.....

Școala de proveniență:.....

Centrul de examen:.....
Localitatea:.....
Județul:.....

Nume și prenume asistent	Semnătura

A	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

B	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

C	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

Toate subiectele sunt obligatorii.

Se acordă 10 puncte din oficiu.

Timpul de lucru efectiv este de două ore.

SUBIECTUL I

70 de puncte

Citește fiecare dintre textele de mai jos pentru a putea răspunde la cerințele formulate.

Textul 1

– Urcăți încet, ca să nu obosiți, ne sfătuiește Anton, care știe metoda cu pasul și respirația. Abia ce am ajuns la munte, doar nu vreți să ne trezim mâine cu febră musculară și să stăm toată ziua numai în cameră...

Nici eu, nici Doina nu ne dorim așa ceva, așa că urcăm după indicațiile lui – pasul și respirația. Urcăm încet, ca o familie de melci. Din urma noastră vine un grup de copii care ne depășește, apoi apar și o babă și un moș, cu toiege de montaniarzi*, care ne dau bună ziua și trec mai departe șontac-șontac. Totuși și noi suntem aproape de capătul cocoasei care pornește de la cabana Gura Diham și se termină la buza pădurii. Dacă trecem de ea, traseul va fi mai simplu, îl știu pe de rost. [...]

După ce am scăpat de cocoasa pe care am găfăit cu toții, ne-am mai înveselit. Cărarea e aproape dreaptă, floare la ureche. Anton, ca de obicei, începe să cânte de răsună pădurea:

– „Fata de păstor odată oile păștea, iarba grasă, flori frumoase cu drag culegea...”

– „Cucul sus pe-o rămurea, tare frumos glăsuia”, cântă și eu, pentru că știu cântecul încă de la grădiniță. De fapt, cred că Anton l-a învățat de la mine.

– „Cucu, cucu, cucu, cucu, cucul tot cânta!” cântăm, de fapt zbierăm, amândoi în cor.

– Măi, mai încet, că vă aud ceilalți turiști! zice mama, care își trage sufletul în urma noastră.

– „Cucu!” mai face Anton o singură dată, după care tace. [...]

– *All my troubles seem so far away!** răcnește Anton un cântec în engleză pe care nu-l știu, așa că nu-l pot cânta și eu.

După ce termină de cântat se face liniște, o liniște din aia în care îți pocnesc urechile, parcă nici păsările nu mai cântă ori s-au speriat de cântecul lui Anton. Suntem chiar în adâncul pădurii, atât de departe de stațiunea Bușteni, încât mă cuprinde o frică plăcută – așa trebuie să arate adevărata sălbăticie! De fapt, suntem trei exploratori singuri pe un tărâm necunoscut și plin de primejdii care te pândesc la tot pasul.

– Ce foșnet se aude acolo?

Anton se oprește ca să asculte, ne ciulim urechile și noi. Da, pare un foșnet îndepărtat, care vine dintr-o vâlcea, ca și cum niște tufișuri s-ar da la o parte. Anton a înghețat.

– Cât mai e până la cabană? șoptește el.

– Vreo jumătate de oră, spune mama pe un ton normal.

Ne urnim din loc, însă foșnetul acela enervant pare să se apropie din ce în ce mai mult de noi.

– Ia! Se aude și o călcătură grea! zice Anton, care are urechea foarte fină, cel puțin așa spune mama.

Are dreptate – ceva sau cineva se apropie de noi tropăind. O turmă de elefanți pitici? – mă întreb eu cu speranță, fiindcă aş vrea să văd elefanți pitici. Ceva sau cineva urcă vâlceaua, tropăie, trosnește, smulge tufele din rădăcini, se rostogolește spre noi... și mormăie.

– Ursul! strigă Anton și o ia la fugă în sus, pe cărare.

Se știe că lui Anton, pe munte, cel mai tare îi e frică de urși, deși nu a întâlnit niciodată vreunul. Pe locul doi, după urși, îi e frică să nu ne apuce ploaia.

– Stai, măi! strigă și mama. Și pe noi ne lași aici, ca să ne mănânce ursul?

Însă Anton s-a dus, a dispărut după prima cotitură a drumului. Mama trage adânc aer în piept și își păstrează calmul. Mă apucă zdravăn de mână, își dă seama că nu poate să alerge pe munte cu un copil mic după ea, de frica ursului.

– E o prostie! îmi zice. Ursul mai degrabă te atacă dacă fugi decât atunci când stai pe loc! Să nu-ți fie frică, Adina! Chiar dacă e vreun urs, o să plece... dar cine a mai văzut urs ziua în amiaza mare?! [...]

Adina Popescu, *Vine vacanța cu trenul din Franța*

*montaniarzi – (aici) drumeți montani

*All my troubles seem so far away! – Toate necazurile mele par atât de departe!

Textul 2

Tatăl meu e personaj în aproape toate cărțile mele pentru că – și el recunoaște – e într-adevăr un bun personaj. De fapt, eu nu am un tată, am un Anton. Nu i-am spus niciodată tată, i-am spus Anton de la trei ani, ca o dovadă supremă a prieteniei care există între noi. De multe ori, când mă întâlnesc cu copiii care îmi citesc cărțile, primesc aceeași întrebare: „Cine e, de fapt, Anton?” sau „De ce îi spui tatălui tău Anton?”. Nu prea știu cum să le explic, nu vreau să știrbesc autoritatea taților lor, povestindu-le că, de fapt, tatăl meu a fost ca un frate mai mare care, alături de mine, și-a rețrăit copilăria de care nu s-a bucurat când era mic (a fost unul dintre copiii cu un tată absent, așa că și pentru mine acel bunic a fost un străin).

Tatăl meu nu doar că nu se odihnea duminica pentru că nu era obosit, avea la fel de multă energie ca și mine, ba chiar mă încuraja să jucăm campionate de fotbal (cu mingea de tenis) între două uși de pe holul apartamentului nostru meschin* socialist, iar atunci când câștiga (ceea ce se întâmpla deseori), lua „cupa”, adică o vază de pe bufet, și se agita cu ea prin casă, bucurându-se ca un adevărat campion, chiar dacă vedea că mă oftic. Tatăl meu asculta împreună cu mine discuri cu povești, știam amândoi pe de rost dialoguri întregi, mă ducea duminica în Herăstrău ca să culegem ultimii trandafiri ai toamnei pentru mama sau mergeam într-o excursie de o zi la munte, la Sinaia sau Bușteni, cu trenul personal pe care îl numeam „tren de plăcere”.

Tatăl meu îmi mânca uneori ciocolata chinezească – o raritate pe care mama o păstra pentru mine, mă supăram, dar îmi trecea repede. Cu tatăl meu aveam discuții despre literatură și despre poezie, despre Nichita Stănescu și Ion Caraion, iar când ne plictisiam de aceste discuții, inventam noi propria noastră literatură. Tatăl meu nu a ridicat vocea la mine și nu mi-a interzis niciodată nimic, acum ne certăm mai des, e adevărat, pentru că suntem la fel și nu ne place să ne ogindim unul în celălalt și să ne vedem mai ales defectele. [...] Tatăl meu nu era genul care să-și arate afecțiunea, ca mama, dar mi-a plăcut mereu această distanță camaraderescă dintre noi, fiecare cu egoismul lui [...].

Tatăl meu iubește mult viața, în toate aspectele ei (ca și mine). Tatăl meu nu a fost niciodată absent sau indiferent, de cele mai multe ori a fost chiar enervant de prezent. Tatăl meu nu curăță cartofi, e adevărat, știe vag cum se fierbe un ou (doar pentru că mamei i-a plăcut să gătească), însă dă destoinic cu aspiratorul și spală geamurile cu pasiune, are chiar calități în acest sens...

Adina Popescu, <https://www.dilema.ro/societate/figura-paterna>

*meschin – (aici, despre construcții) sărăcăcios, modest

A.

1. Completează spațiile libere cu informațiile din textul 1.

2 puncte

La munte, lui Anton îi este cel mai tare teamă de, apoi de

2. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1.

2 puncte

Respectând sfatul lui Anton, cei trei urcă pe munte după metoda cu

- a. pauze dese și multă apă.
- b. pasul și respirația.
- c. alergare ușoară.
- d. mers lent și constant.

3. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2.

2 puncte

Autoarea le povestește copiilor că tatăl ei a fost ca

- a. un bunic.
- b. un străin.
- c. un frate mai mare.
- d. un tată absent.

4. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2.

2 puncte

„Trenul de plăcere” este

- a. un tren accelerat.
- b. un tren personal.
- c. un tren de mare viteză.
- d. un tren internațional.

5. Notează „X” în dreptul fiecărui enunț pentru a marca dacă acesta este adevărat sau fals, bazându-te pe informațiile din cele două texte.

6 puncte

Textul 1

Enunțul	Adevărat	Fals
Cei doi bătrâni cu toiege de montanarzi trec mai departe în fugă.		
Fetița și Anton cântă foarte tare.		
Mama își dă seama că nu poate alerga cu un copil în brațe.		

Textul 2

Enunțul	Adevărat	Fals
Tatăl și fiica joacă fotbal în spatele blocului.		
Toamna, din Herăstrău, Adina și Anton culeg trandafiri pentru mama.		
Mama păstrează ciocolata chinezească pentru Adina.		

[illegible]

B.

1. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Conțin diftong ambele cuvinte din seria:

- a. „eu”, „autoritatea”.
- b. „trecea”, „amândoi”.
- c. „campion”, „poezie”.
- d. „destoinic”, „era”.

2. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Cuvintele subliniate în secvențele „Da, pare un foșnet îndepărtat”; „Însă Anton s-a dus, a dispărut după prima cotitură a drumului” sunt formate, în ordine, prin:

- a. derivare, derivare.
- b. compunere, derivare.
- c. conversiune, derivare.
- d. compunere, conversiune.

3. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Sensul secvenței subliniate în enunțul „zice mama, care își trage sufletul în urma noastră” este:

- a. trage cu ochiul.
- b. este foarte odihnită.
- c. respiră greu.
- d. trage cu urechea.

4. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Există o relație de polisemie între cuvintele subliniate în secvențele din seria:

- a. „și-a retrăit copilăria de care nu s-a bucurat”; Fratele meu nu vrea să care rucsacul.
- b. „Dacă trecem de ea, traseul va fi mai simplu”; Mi-a trecut imediat durerea de cap.
- c. „Tatăl meu asculta împreună cu mine discuri”; Am vizitat câteva mine din Munții Apuseni.
- d. „ceva sau cineva se apropie de noi tropăind”; Zgomotul se îndepărtează treptat.

5. Selectează, din fragmentul următor, trei pronume de tipuri diferite, pe care le vei preciza: „Tatăl meu nu era genul care să-și arate afecțiunea, ca mama, dar mi-a plăcut mereu această distanță camaraderească dintre noi, fiecare cu egoismul lui [...]”

6 puncte

Pronumele selectat	Tipul pronumelui

6. Alcătuieste un enunț interogativ, în care substantivul propriu „Anton” să îndeplinească funcția sintactică de complement prepozițional (1), și un enunț asertiv, în care verbul la infinitiv „a asculta” să aibă funcția sintactică de atribut (2).

6 puncte

(1)

(2)

7. Completează enunțul „Urcăm încet, ca o familie de melci.” cu o propoziție, astfel încât în fraza obținută să existe un raport de coordonare adversativă. **6 puncte**

8. Completează, în spațiile libere, forma corectă a cuvintelor scrise în paranteză. **6 puncte**

Nu auzeam decât glasul _____ (*mamă*, genitiv) _____ (*care*, genitiv) îndemnuri mă linișteau. Mi-_____ (*a plăcea*, condițional-optativ, perfect) ca tata să fie _____ (*fricos*, gradul comparativ de inferioritate) și să ne apere el _____ (adjectiv pronominal de întărire).

SUBIECTUL AL II-LEA

(20 de puncte)

Imaginează-ți că tocmai te-ai întors dintr-o excursie la care ai participat împreună cu prietenii tăi, având parte de o experiență deosebită.

Redactează o pagină de jurnal, de minimum 150 de cuvinte, în care să evidențiezi o emoție resimțită în acel moment, incluzând o secvență narativă și o secvență descriptivă, fiecare de cel puțin 30 de cuvinte. Data redactării paginii de jurnal este 8 decembrie 2025.

Punctajul pentru compunere se acordă astfel:

- conținutul compunerii – 12 puncte
 - redactarea compunerii – 8 puncte (marcarea corectă a paragrafelor – 1 punct; coerența textului – 1 punct; proprietatea termenilor folosiți – 1 punct; corectitudinea gramaticală – 1 punct; claritatea exprimării ideilor – 1 punct; ortografia – 1 punct; respectarea normelor de punctuație – 1 punct; lizibilitatea – 1 punct).
- Notă!** Compunerea nu va fi precedată de titlu sau de motto. Punctajul pentru redactare se acordă doar în cazul în care compunerea are minimum 150 de cuvinte și dezvoltă subiectul propus.

Blank lined area for writing the answer.